

عنوان مقاله:

چگونه توانستم با استفاده از مشوق های دینی و اسلامی تغییر مناسبی بر رفتار دانش آموزان بگذارم ؟

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

علی سلیمانی پورلک - کارشناسی ارشد الهیات گرایش فقه و حقوق اسلامی

خلاصه مقاله:

بهره گیری از مشوق های قرآنی و ادبی یعنی شناخت آموزه های دین و ادب، تبدیل این شناختها به باورهای قلبی و به کار بستن این باورها در رفتارهای فردی و اجتماعی. در نتیجه، افراد در فرایند تعلیم و بهره گیری از مشوق های قرآنی و ادبی، به گونه ای تربیت میشوند که در گرایشهایشان نسبت به زندگی، اعمال و تصمیمهایشان و در برخورد با تمام امور، همواره حاکمیت ارزشهای الهی را احساس کنند. در چنین نظامی علاوه بر ایجاد نظم ذهنی، دانش آموزان به گونهای تربیت میشوند که دانش را صرفا برای ارضای کنجکاویهایی فکری یا منافع دنیوی کسب نمیکنند، بلکه منطقی و متقی بار میآیند و فراهم آوردن موجبات رفاه مادی، معنوی و اخلاقی خانواده، ملت، خود و دیگران را وجهه ی همت خویش قرار میدهند. در این نوع از تربیت، هدف تنها کسب معرفت نیست، بلکه رشد و شکوفایی موزون همهی ابعاد وجودی انسان مورد توجه قرار دارد. اهمیت معلم در اسلام، بیانگر نقش و کاربرد او در جامعه است. اگر نقش معلم حیاتی نبود اسلام تا این حد به او بها نمیداد. در اسلام معلم از چنان ارزش و جایگاهی برخوردار است که خداوند در نخستین آیات نازل شده بر پیامبر (ص)، خودش را معلم معرفی میکند: «بخوان به نام پروردگارت که جهانیان را آفرید. انسان را از خون بسته سرشت، بخوان! و پروردگارت کریمترین است، همان که آموخت با قلم، آموخت به انسان آنچه را که نمی دانست.» (علق، ۱. ۵) پیامبر(ص) ارزش و جایگاه رفیع معلم اختصاص به اسلام ندارد. در گفته های غیر مسلمانان نیز نشانه هایی از مقام بلند معلم دیده میشود. ارسطو میگوید: «کسانی که کودکان را تربیت میکنند باید بیش از افرادی که آنان را بار می آورند مورد احترام قرار گیرند، زیرا اینان تنها به کودک زندگی میبخشند، در حالی که معلمان هنر بهتر زیستن را به او یاد میدهند.»

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1648818>

